

bezit te vernietigen, terwijl daar te- genover staat de taak der arbeiders- klasse, om ter bereiking van haar doel bladen in dienst te stellen van de middenstand (zelf werklozenkranten, zie "Eendracht Maakt Macht") die

samen met de communisten te stryden, opdat "dergelijke elementen" (zoals ik en de andere genoemde personen) in Tsechoslovakië met dezelfde energie als in de Sowjet-Unie geliquideerd worden".

IK DENK, DAT DEZE TAAL WEL DUIDELIJK IS !

Maar het zou gevaarlijk zijn, over dergelijke "verklaringen" heen te gaan zonder meer ! Een van de meest-ernstige vragen dringt zich op:

1. WIL MEN IN DE DEMOCRATIESE LANDEN DULDEN, DAT DE MOSKOUSE CENTRALE, DOOR MIDDEL VAN DE COMMUNISTIESE PARTIJEN, DE VERSCHILLENDE ZOGENAAMDE "NEUTRALE" COMITÉ'S EN DE "VOLKSFRONTEN", HAAR GPOE-NET IN EUROPA ORGANISEREN EN STAANDE HOUDEN KAN ? ? ?
2. DAT ZIJ HAAR WERK VAN SPIONAGE, VERKLIKKING EN DIEFSTALLEN VERRICHTEN KAN ? ? ?
3. DAT ZIJ ONGEHINDERD OP RUSSIESE MANIER MENSEN MET "LIQUIDATIE" BEDREIGT, DIE WEIGEREN AAN HAAR BEVELEN TE GEHOORZAMEN, EN..... DAT ZIJ BOVENDIEN NOG EEN BEROEP KAN DOEN OP DE SOCIALISTEN,..... HAAR BIJ DIT AFSCHUWELIJK WERK TE HELPEN ? ? ?

Er kan geen twijfel meer bestaan, dat dit alles door de Centrale der Kommunistiese Internationale GEORGANISEERD IS ! Want de bovenvermelde brochure vermeldt (stom genoeg) op de eerste bladzijde, de naam van de organisator van deze gehele campagne. HET IS SAKOWSKI, leider van het Commissariaat voor Binnenlandse Zaken, dat wil zeggen: der G. P. Oe. van Leningrad !

Gisteren werden deze methoden in Spanje toegepast ! Vandaag wil men ze naar Tsechoslovakië, Frankrijk en de Scandinavische landen overplanten. Morgen zal het Zwitserland zijn en het overige Europa !

Is het nog geen tyd, om zich te verzet-
ten..... en wel met allergrootste ener-
gie en kracht die in ons is ? ? ?

(In dit artikel, verschillende spatise-
ringen van ons! "Spartacus")
o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

En gelieve goede nota te nemen dat wij zeer gaarne critieken en anderszins ontvangen ! Ons correspondentie-adres is :
van Spilbergenstraat 145 drie hoog te Amsterdam West.

VAN DIT NUMIER IS NABESTELLING MOGELIJK ! !

Doorgeven

Min. prijs 2 cent

SPARTACUS

SPARTACUS

UITGEGEVEN DOOR EEN WERKGROEP VAN REVOLUTIONAIREN ARBEIDERS ! Prijs 2 ct.

Correspondentie-adres: van Spilbergenstraat 145 drie hoog te Amsterdam (W.)

No: 20.

DE DREIGENDE OORLOG ! !

I. De bewapeningswedloop in Europa.

In de na-oorlogse jaren hebben voornamelijk Frankrijk en in verband daarmee Polen en Tsecho-Slowakije zich verder bewapend. Frankrijk bouwde een moderne vestinggordel - de Maginot-linie - aan zijn Oostgrens, onderhield een staand leger van meer dan een $\frac{1}{2}$ miljoen man en breidde zijn vloot te water en in de lucht aanzienlijk uit. De nieuw geschapen buffer-staten Polen en Tsecho-Slowakije aan de oostgrens van Duitsland kregen met de financieele hulp van Frankrijk een naar verhouding groot leger met moderne bewapening. De oude Donau-Staat Oostenrijk-Hongarije was ingekrompen tot twee kleine onmachtige landen, met name Oostenrijk en Hongarije, de rest werd opgedeeld onder Polen, Roemenië, Joegoslavië en Italië, of, als Tsecho-Slowakije, tot zelfstandige Staat gemaakt.

Duitsland zelf werd volgens het verdrag van Versailles tot op 100.000 man na, helemaal ontwapend. Zijn vloot moest het op een paar oude schepen na, afgeven. Alle moderne oorlogswapenen, zoals vliegtuigen, kanonnen, tanks, enz., moesten worden vernietigd. Bovendien was het de productie van modern oorlogstuig verboden. Dit was de methode, waarmee na den oorlog door de zegenvierende Entente onder aanvoering van Frankrijk, in Europa "de vrede" "verzekerd" werd !

In deze toestand is een grondige verandering ingetreden. Het begon reeds toen Italië zich na de instelling van het fascistiese bewind, in aldoor sterkere mate bewapende. Dit land heeft in 10 jaar een groot leger met moderne bewapening geschapen en moet sindsdien als grote mogendheid gerespecteerd worden. Het werkt er gestadig aan zijn gebied en zijn invloed aan de Middellandse Zee uit te breiden.

Tot een openlijk conflict met de daar geïnteresseerde grote mogendheden Frankrijk en Engeland kwam het, toen Italië in 1935 met een groot expeditie-leger Abessinië veroverde, maar toch alleen in de vorm van de z.g.n. sancties, waartegen het wel bestand was.

Ondertussen was de herbewapening van Duitsland reeds in een ver gevorderd stadium. Sinds de nationaal-socialisten in Januari 1933 aan het bewind kwamen, is er met man en macht aan gewerkt, ofschoon met ook voordien er niet stil bij gezeten heeft. Op het ogenblik behoort Duitsland militair reeds weer tot de sterkste landen in Europa. Dat kwam reeds tot uiting doordat Duitsland alle politieke verdragen die het zijn soevereiniteit en machtsuitbreiding belemmerden, van zijn kant voor nietig verklaarde het is slechts tot een papieren protest van de andere landen gekomen. Deze nieuwe militaire macht van Duitsland, verbonden met Italië en de twee Donau-landen (Oostenrijk en Hongarië) vormt een zo sterk blok, dat het in de machtspolitiek in West-Europa op het ogenblik het eerste woord kan voeren. Inderhaast voeren nu Engeland en Frankrijk, maar ook kleinere landen als België, Nederland en Scandinavië, hun bewapening op. Het gaat

bezit te vernietigen, terwijl daar te-
genover staat de taak der arbeiders-
klasse om ter bereiking van haar doel
bladen in dienst te stellen van de
middenstand (zelf werklozenkranten,
zie "Eendracht Maakt Macht") die

hierbij naast de vergroting van het leger, in de eerste plaats om
uitbreiding en modernisering van oorlogsmachines, waarvoor een aldoor
groter gedeelte van de industrie in werking gesteld wordt. De zolang
verwachte economische opleving is hierdoor reeds begonnen; er is alle
kans, dat deze zich uitbreidt, want ze is te danken aan de productie
voor de bewapening en deze is in het stadium van een wedloop getreden!

II. Bewapening en massale productie.

Als men deze bewapeningswedloop iets nader bekijkt, dan kan hy ons
heel wat van de oogenblikkelijke toestand verklaren. Toen Duitsland in
1933 met zyn herbewapening begon, wierp het zich met kracht op de fabri-
catie van de modernste oorlogsmachines, voornamelijk vliegtuigen. Het is
reeds nu gebleken, dat dit wapen in de moderne oorlog de doorslag geeft,
hetgeen natuurlijk niet zeggen wil, dat tanks, pantserauto's, geschut en
oorlogsschepen geen rol meer te spelen hebben. Het is nog niet bekend
hoeveel duizend vliegtuigen daar in korten tyd gebouwd zyn, maar zoveel
weet men wel in de overige wereld, dat misschien alleen de Russiese
luchtyloot er tegen opgewassen is. Maar duidelyk is, dat Duitsland al-
leen daarom van ontwapend land tot gevreesde militaire grootmacht kon
oprukken, - dat het in staat was zich in zo korten tyd te bewapenen -
doordat de moderne grootindustrie waarover Duitsland beschikt, dat moge-
lyk maakte. We kunnen hieruit zien, dat alleen een groot en modern indus-
trieland tot zulk een krachtsontwikkeling in staat is.

Doch er zitten nog meer kanten aan deze Duitse herbewapening, waar-
door een licht op de reeds in volle gang zijnde bewapeningswedloop wordt
geworpen. Eén daarvan is de rechnerische wyze van het modern industrieel
produceren. We weten aan het voorbeeld van de autofabricatie, dat eerst
een model van een te produceren machine wordt uitgewerkt, nadat deze tal
van proefnemingen heeft doorstaan. Pas dan beginnen de voorbereidingen
voor de massaproductie. By de Fordbedryven betekende dat - wanneer een
nieuw auto-model in de productie werd gegeven - stopzetting van het be-
dryf voor enige tyd. Alle onderdelen van het reusachtige bedryf, die al-
leen een byzonder deel van de gehele auto moeten maken, moesten op het
nieuwe model worden afgestemd en omgewerkt en zo ging het ook met de
vliegtuig- en wapenfabricatie bij de herbewapening van Duitsland. Er
werden lang voordat er feitelijk mee werd begonnen o.a. verschillende
vliegtuigmodellen (2 Heinkels, 3 Junkers) uitgewerkt. Daarna werd de ver-
schillende fabricatie van de onderdelen over een hele reeks van indus-
triëlen bedryven verdeeld en pas daarna kon met de eigenlijke montage
worden begonnen. Het werd meteen massa-productie! Evenals by de Ford-
fabrieken worden, als de productie éénmaal goed en wel is begonnen, mas-
sa's van het te maken product door de fabrieken afgeleverd. Zolang de
productie duurt, draait het geheel als een machine door en levert grote
hoeveelheden in de korten tyd. Zo kreeg Duitsland een voorsprong in de
bewapening, die niet alleen in het modern zijn der wapenen en het grote
aantal van deze bestond, maar vooral in zyn industrieel apparaat, dat
op de massaproductie van de modernste wapenen is ingesteld. Het is duide-
lyk, dat dit zyn sterkste wapen is, want zolang dit apparaat werkt, zal
het voor de andere landen moeilijk zijn de voorsprong die Duitsland heeft
in te halen. Maar het is ook tegelijk het zwakste punt in zyn bewapening
want als het door deze of gene oorzaak niet mogelijk blykt het industrie-
el apparaat te laten doorwerken (we komen daarop terug!) dan betekent
dat niet alleen een achterblijven in de bewapeningswedloop, maar ook het
stopzetten van een groot deel der hiervoor werkende industriele produc-
tie. De daaruit voortkomende binnenlandse moeilijkheden zullen dan mis-
schien nog het meest het nationaal-socialistische bewind in gevaar kun-
nen brengen!

SPARTACUS

III. De schatplichtigheid van de Duitse bourgeoisie aan het Internatio- nale kapitaal!

Maar vroolig sneed dit wapen aan de verschillende kanten tege-
lijk. Duitsland kreeg in korten tyd een zo groot en sterk luchtwapen
bevens ander gemotoriseerd oorlogstuig, dat het op politiek terrein de
winsten zonder meer binnen kon halen. Het zich losmaken van alle verbin-
tenissen die het als gevolg van de nederlaag in de oorlog had moeten aan-
gaan en het hernemen van de volle soevereiniteit op eigen grondgebied
maken er deel van uit, maar ook het niet nakomen van kapitaalsverplich-
tingen tegenover het buitenland, die Duitsland na de oorlog op zich
heeft genomen. Het is voornamelijk dit vraagstuk dat de doorslag heeft
gegeven bij de ontwikkeling van de Duitse politiek.

Toen Duitsland in 1918 de oorlog verloren had, werd het mili-
tair zwak en economies geheel van het buitenland afhankelijk gemaakt.
Maar het moest bovendien een ontzagelijke oorlogsschatting betalen. In
het begin werd deze op 136 MILLIARD GOUDMARK vastgesteld en is naderhand
gereduceerd tot ongeveer 60 milliard, in termijnen van jaarlijks 2 mill.
te betalen. Nu is de staat, in dit geval het Duitse Rijk nog niet de be-
zitter van alle kapitaal dat in het land aanwezig is; hij is alleen de
vertegenwoordiger van het geheel. Als hij tot betaling van zulke ontzag-
lijke sommen kapitaal verplicht is, wordt het een probleem HOE de beta-
ling moet geschieden. Men heeft er dit op gevonden, dat de staat de
bankbiljettenpers aldoor harder liet draaien om met papieren marken zyn
schuldverplichtingen te voldoen.

De inflatie van het Duitse papiergeld, tot het in 1923 geheel
waardeloos werd, was er het gevolg van.

Alle renteniers, kleine spaarders, enz., die een bezit in de
van marken hadden, werden zo onteigend. Maar ook alle loontrekkers, die
hun loon in papiermarken ontvingen en er aldoor minder levensmiddelen
voor konden kopen, ondergingen deze onteigening wekelijks opnieuw. Alleen
het industriele productieapparaat en het bezit aan grond bleef onaange-
roerd. Toch stond het ook voor dit kapitaalsbezit allerminst rooskleurig,
toen het Duitse betaalmiddel zo goed als verdwenen was. Het werd waarde-
loos toen de mogelijkheid om er op kapitalistische wijze mee te produceren,
met het geld verdween. Dat betekende niet alleen het bankroet van het
Duitse Rijk, maar ook van het kapitalistische stelsel zelf. Aan zo'n toe-
stand waren ook de buitenlandse schuldeisers van Duitsland geïnteresseerd.
Daarom werden in het begin van 1924 grote leningen aan Duitsland verstrekt
om een nieuw betaalmiddel te verkrijgen en de industrie in staat te stel-
len zich van de nodige grondstoffen uit het buitenland te voorzien.

IV. Het dreigende bankroet.

De grote kapitaalsverplichtingen die het Duitse bedrijfsleven
daardoor tegenover het buitenland op zich had genomen, konden nu als ge-
volg van de crisis van 1930 af aan niet worden nagekomen.

Hierby is het goed, zich even voor ogen te houden, wat deze
grote kapitaalstransacties, die in de vorm van geld gebeuren, feitelijk
betekenen. De kapitaalstransactie in geld is alleen de bemiddelaar voor
de overdracht van goederen, van arbeidsproducten. Het Duitse bedrijfsleven
werd er door in staat gesteld de voor de modernisering en rationalisering
van het productieapparaat benodigde grondstoffen en goederen van het
buitenland te betrekken. De Duitse kapitalisten kregen door de buiten-
landse geldleningen de mogelijkheid op de wereldmarkt in te kopen. Het
Duitse bedrijfsleven kreeg daardoor buitenlands kapitaalbezit onder zijn

SPARTACUS

bezit te vernietigen, terwijl daar tegenover staat de taak der arbeiders-klasse om ten bereiking van haar doel bladen in dienst te stellen van de middenstand (zelf werklozenkranten, zie "Eendracht Maakt Macht") die

beheer, zoals iedere onderneming het beheer heeft over vreemd kapitaal dat in haar bedrijf is gestoken. Het opmerkelijke hierby is, dat de staat in nauw verband met de grote kapitaalsorganisaties de garantie voor deze kapitaaloverdracht op zich nam, waardoor reeds toen de grondslag voor de controle van het bedrijfsleven door de staat gelegd werd - niet over en tegen de grote kapitaalsorganisaties, maar in nauw contact met deze. Staat en kapitaalsorganisaties kregen één en dezelfde belang, dat van het beheer over en het garant zijn voor eigen en buitenlands kapitaals-eigendom.

Van het begin van de crisis in 1930 afaan bleek de betaling van rente en amortisatie van het geleende kapitaal niet meer mogelijk. Immers de buitenlandse kapitaalsorganisaties eisten terugbetaling van het geleende kapitaal in de vorm van geld, maar dat is alleen te verkrijgen door arbeidsproducten op de markt te plaatsen en de crisis maakte dit nagenoeg onmogelijk. De gewone kapitalistische rechtsgang is nu, dat de garanten aansprakelijk worden gesteld, wat in dit geval betekende, dat de staats-inkomsten en het kapitaal-eigendom der grote economische organisaties van Duitsland voor het betalen aan het buitenlandse geldschietters moesten dienen. In één woord, de Duitse kapitaalsbezitters werden met onteigening bedreigd.

V. De Duitse bourgeoisie organiseert zijn politieke macht om de ineenstorting te voorkomen.

De grote Duitse kapitaalsorganisaties zyn van dat ogenblik af begonnen zich daartegen te verzetten. De staat werd in handen van de N.S.D.A.P. gebracht, die geschikt geacht werd het verzet tegen het buitenlandse kapitaal te organiseren.

Alle middelen waarover de moderne bourgeoisie beschikt werden daartoe aangewend, waarbij wel vermeld mag worden, dat de groot-industrieëlen verscheidene honderden miljoenen mark voor het propaganda-fonds der N.S.D.A.P. ter beschikking stelden. Reeds in Januari 1933 kwam de NSDAP aan het bewind en van stond af aan begon de reorganisatie van de Staatsorganisatie. Alle arbeidersorganisaties en andere politieke inrichtingen die de nieuwe politieke richting vyandig waren of hinderlyk in de weg stonden, werden weggevaagd, het staatsgezag absoluut gecentraliseerd en onmiddellijk met de herbewapening begonnen.

Zo was de dreigende onteigening van het bezit der grote kapitaals-organisaties de onmiddellijke aanleiding tot het hervatten van de Duitse machtspolitiek. De Duitse herbewapening was nodig om het niet-nakomen van de kapitaalsverplichtingen mogelijk te maken en de eerste winst die de bewapening het Duitse kapitaal binnenbracht was, dat het ongestraft de betalingen stop kon zetten.

VI. De bewapeningswedloop op grote schaal hervat.

Maar niet alleen werd Duitsland zo weer een militaire grootmacht met alle politieke voordelen voor de bezittende klasse erbij. Doordat het een luchtmacht had, bestaande uit vliegtuigen met een grotere actieradius, grotere snelheid, beter bewapend, enz., was de gehele luchtmacht van Frankrijk b.v., verouderd. Wil Frankrijk zijn plaats als militaire grootmacht in Europa behouden, dan wordt het genoodzaakt zijn verouderde toestellen door meer moderne te vervangen. Hetzelfde geldt voor Engeland en ook de kleinere landen als ze niet zonder meer onder de voet willen worden gelopen.

Sinds 1936 tracht men in Frankrijk en Engeland de achterstand ten opzichte van Duitsland in te halen en daarmee is de bewapeningswedloop begonnen. In 1937 nemen reeds de kleine landen van Europa er aan deel. De bestaande motor- en vliegtuigfabrieken zijn niet in staat aan de vraag te voldoen, zodat er nieuwe fabrieken als paddestoelen uit de grond schieten. Het gevolg is natuurlijk een massaproductie en opéénhoping van modern oorlogstuig met een aldoor grotere kans, dat er gebruik van wordt gemaakt. Dat is dan ook de reden, dat de beide grote rivalen om de Stille Oceaan, Japan en de Vereenigde Staten, zich haasten om niet achter te blijven. De bewapeningswedloop is nu **ALGEMEEN** geworden.

Rusland neemt hierby een byzondere plaats in; van de revolutie in 1917 af is voortdurend aan de militaire versterking van het land gewerkt. In het eerst noodzaakte daartoe de stryd tegen de contra-revolutionaire legers van Kolttschak, Denikin, Judenitsch e.a., zoals tegen de expeditie-legers van de grote mogendheden. Later was het de gespannen toestand in het verre Oosten en de aldoor scherpere tegenstelling tot Japan. Zo had Rusland reeds voor de herbewapening van Duitsland een groot en modern leger. Maar toch was dit geen aanleiding voor de westerse mogendheden om daartegenover een bewapeningswedloop te beginnen. Dit lijdelijk toezien is het beste daardoor te verklaren, dat men van Rusland geen imperialistische uitval verwachtte. Rusland had genceg met zijn eigen binnenlandse ontwikkeling te doen, en heeft bovendien alle voorwaarden voor zijn industriële ontwikkeling binnen de eigen grenzen.

In deze toestand is nu langzamerhand wel een verandering ingetreden. Rusland bemoeid zich meer en meer met de wereldpolitiek en moet dat wel doen, omdat zijn buitenlandse handel zich is gaan uitbreiden, wat weer een gevolg is van het hoge peil van de Russiese productie. Rusland wordt, naarmate het meer en meer op grote schaal industriële producten produceert, een gevreesde concurrent op de wereldmarkt. Grdeinende imperialistische tegenstelling vooral tegen het groot-industriële Duitsland, is er het onmiddellijke gevolg van.

De grote Duitse bewapening richt daarom niet alleen tegen Frankryk en Engeland, met hun monopolies over de industriële grondstoffen en hun beheersing van de wereldmarkt, hij richt zich ook tegen de opkomende concurrent in het Oosten. Dat heeft men in Rusland onmiddellijk begrepen en reeds lang voordat Engeland en Frankrijk met hun grootscheepse bewapening begonnen, werd het tempo van de Russiese bewapening versneld. Het resultaat is nu reeds, dat Rusland op het ogenblik de enige militaire macht is in Europa, die tegen het Duits-Italiaanse blok opgewassen is. Het Russiese leger waarborgt daarom nu als het ware het evenwicht in de politieke situatie in Europa, waardoor de rol van Rusland in de Volkenbondspolitiek, verklaard kan worden. Toch heeft dit sterke wapen niet de uitwerking, dat de verdere machtsontplooiing van de grote machten in toom wordt gehouden, maar spoort alleen tot nog grotere krachtsinspanning aan. De expansie-kracht van de ten top gevoerde kapitalistische uitbuiting kan niet in toom worden gehouden. Wordt deze kracht, zoals het met Duitsland en Italië feitelijk het geval is, de weg naar buiten afgesneden, dan breekt hij zich baan. Dan neemt het arbeidsproduct, waarvoor de loonarbeiders worden aan het werk gezet, de vorm van wapenen aan, waarmee men tracht de ring te verbreken. Zo is de Duitse herbewapening, eh vooral de geweldige opzet er van, niet in laatste instantie mede het gevolg van het sterke Russiese leger. De Russiese legermacht, waarvan men tot daartoe mocht aannemen, dat ze niet agressief naar buiten zou optreden, heeft zeker tot de geweldige omvang van de bewapeningswedloop bygedragen.

Welke ontzaglijke sommen nu reeds aan deze bewapeningswedloop worden besteed is hy geen benadering te zeggen. Alle schattingen en ramin-

bezit te vernietigen, terwijl daar te-
genover staat de taak der arbeiders-
klasse, om ter bereiking van haar doel
bladen in dienst te stellen van de
middenstand (zelf werklozenkranten,
zie "Eendracht Maakt Macht") die

gen van de kosten blijken, aldoor weer by de werkelijkheid ten achter.
Zo zal ock wel de schatting die de Engelse regeering kort geleden in het
Lagerhuis door de Minister van Financiën Chamberlain, bekend heeft ge-
maakt, beneden de werkelijkheid zijn, waarop trouwens door Chamberlain
zelf werd gewezen. En toch is de schatting voor de eerstvolgende 5 jaar
1500 miljoen Pond (13.500 miljoen gulden!), een som die nog nooit door
een enkel land in zo korte tyd voor de bewapening is uitgegeven. Het zal
zeker niet hierbij blijven, want een 14 dagen nadat in het Engelse par-
lement de aankondiging werd gedaan, heeft reeds de fascistiese raad van
Italië het antwoord van de tegenparty gegeven en verklaard, dat Italië,
nu Engeland zich in zulk een mate gaat bewapenen, zijn bewapening in
nog sneller tempo zal opvoeren.

VII. Duitslands kapitaalsmoeilijkheden.

Als er geen andere factoren bijkwamen, zou de moderne Duitse indus-
trie het wel van de Franse en Engelse industrie winnen. Ze heeft 666r
bij deze wedloop, dat ze als één geheel bedrijf op de massa-productie
van een paar modellen is ingesteld; haar capaciteit zal nog voortdurend
toenemen. Als het alleen daar op aan kwam, zou ze ieder geproduceerd
vliegtuig bij de tegenstanders, met het dubbele aantal kunnen beantwoor-
den. Maar er is ock voldoende kapitaal voor nodig en in dit opzicht
staat de Duitse bewapeningsindustrie er zeker slechter voor. Dat wordt
pas goed duidelijk, wanneer we de rol die het kapitaal by de productie
vervult, wat nader bekijken.

Kapitaal in deze zin is geld, waarmee productiemiddelen, grondstof-
fen en loonarbeid, nodig voor de productie, moeten worden betaald. Als
we mogen aannemen, dat het kapitaal voor productiemiddelen reeds besteed
is, omdat de fabrieken en machines reeds in werking zijn, dan is toch
doorlopend kapitaal voor grondstoffen en arbeidsloon nodig. Dit kapitaal
kan niet in onbegrenzte mate ter beschikking worden gesteld; de mogelyk-
heden hiervoor zyn beperkt in alle landen, maar in Duitsland in het by-
zonder. Wel kan men bankbiljetten drukken zo veel als men wil, maar dat
baat niet veel, als niet de nodige producten - in dit geval grondstof-
fen en levensmiddelen - er voor ter beschikking staan. Nu worden in
Duitsland zelf maar 80% van de benodigde levensmiddelen geproduceerd,
en het is voor een hele reeks van grondstoffen, voornamelijk voor de
wapenfabricatie, op buitenlandse bronnen aangewezen. Voor dit laatste
is zonder meer kapitaal in de vorm van buitenlands geld noodzakelijk,
Zulk kapitaal heeft Duitsland maar in zeer beperkte mate ter beschikking
terwijl de kans om er aan te komen meer en meer vermindert. Duitsland
zal dus de bewapeningswedloop onder omstandigheden zoals nu, niet op
den langen duur kunnen volhouden.

VIII. De morele slijtage in de oorlogsindustrie.

Er komt nog een nieuw moment by, dat weer uit de technische ontwikke-
ling van het wapentuig voortkomt. Als de tegenstanders van Duitsland
zich eerst inspannen hun achterstand in te halen, zullen ze niet nala-
ten, om het voorby te lopen op de zelfde wyze waarop Duitsland zijn
voorsprong behaalde. Daarvoor is eerst nodig de uitwerking van een paar
modellen, die liefst in ieder opzicht het Duitse standaardtype overtref-
fen. Is het éénmaal zover, dan vergaat er nog een tyd met de technische
voorbereiding voor de massafabricatie, maar dan is het ock maar nog een
kwesie van maanden en b.v. de Duitse luchtmacht is verouderd. Ze zal
dan weliswaar nog haar betekenis hebben, maar dominerend is ze niet
meer !

SPARTACUS

Inderdaad heeft de pers in de laatste maanden van het uitkomen
van dergelijke modellen bericht. Zo heeft o.a. de Fokkerfabriek te A'dam
op de Parijse-luchtvaarttentoonstelling een combinatie van bommerwerper
en jager tentoongesteld, bewapend met 5 mitrailleurs, één 20 m.m. . . .
kanon met 600 tot 800 schoten per minuut, ongekend grote actieradius,
snelheden boven de 400 K.M. per uur, enz. Eind Januari 1937, een viertal
weken later, als de officieele proefnemingen nog niet eens afgelopen zyn
gaan berichten door de pers over bestellingen van verscheidene honderden
stuks, aanvragen om licenties door een grote mogendheid, enz.

Zo duidt er alles op, dat de bewapeningswedloop alle verschijn-
selen van de kapitalistiese concurrentie-stryd door middel van de moder-
ne massa-productie vertoont, alleen met dit verschil, dat het hoogst
ontwikkelde product op dit gebied het verouderde product in de meest
directe zin van het woord, vernietigt, als er maar gebruik van wordt ge-
maakt. Maar gebruik maken ervan betekent oorlog; het is de vraag of de
bewapeningswedloop noodzakelijk daarop moet uitlopen.

IX. Duitsland's Achilleshiel.

Het ontbreken van de voornaamste grondstoffen voor de moderne indus-
trie is het zwakke punt in de positie van de Duitse bourgeoisie in
het tegenwoordige Europa. Een ineenstorting van de tegenwoordige finan-
ciering van de herbewapening zou voor de Duitse groot-bourgeoisie funes-
te gevolgen hebben. Het zou een ineenstorting betekenen van de gehele
oorlogsproductie en de daarop gebaseerde economiese "opleving". Het zou
het einde betekenen van het militaire overwicht van Duitsland in Europa
en het begin van een nieuwe periode van revoltes en opstanden tegen het
nationaal-socialistiese regiem. De gehele nationaal-socialistiese politiek
is er dan ock op gericht een dergelijke ineenstorting te voorkomen, door
de nog bestaande kapitaalsbronnen zoveel mogelijk te benutten en nieuwe
aan te boren.

De deviezencontrôle is één van de middelen, waardoor de nationaal
socialistiese Staat er toe dwong, alle ter beschikking staande buiten-
landse betaalmiddelen uitsluitend voor aankoop van grondstoffen voor de
oorlogsindustrie te besteden. De gehele import en export is onder de con-
trôle gekomen van de staat, die deze geheel aan de industrieele behoef-
ten aanpast. Bovendien heeft het kapitaalsuitvoerverbod deze werking, dat
buitenlandse industriëlen, die door leveranties of op andere wyze kapi-
taalbezit in Duitsland hebben gekregen, gedwongen worden dit in de Duitse
industrie te beleggen. Zij worden daardoor echter tevens gedwongen steeds
nieuw kapitaal ter beschikking te stellen om de grondstoffeninvvoer moge-
lijk te maken, omdat zij anders door een dreigende ineenstorting hun hele
kapitaal zouden verliezen.

Op deze wyze, en door het voortdurend zoeken naar nieuwe mogelijk-
heden van "Ersatz", weet de Duitse bourgeoisie voorlopig nog het hoofd
boven water te houden. Maar het is duidelyk, dat dit niet tot in lengte
van dagen zo voort kan gaan, als de Duitse bourgeoisie er niet in slaagt
het Brits-Amerikaanse grondstoffenmonopolie te doorbreken. Deze noodzaak
wordt nog verscherpt door de "morele" slijtage, waarover we reeds spraken.
Krijgt de Engelse bourgeoisie de tyd de massa-productie van nieuwe,
aan de Duitse superieure, vliegtuigen en andere oorlogswapenen te crna-
niseren, dan is hierdoor het tegenwoordige Duitse oorlogs- en industrie-
apparaat voor een groot deel waardeloos geworden. Dan zullen in een
werkelijke stryd de technies achterlijke wapenen van de Duitsers zonder
meer het onderspit moeten delven. Het enige wat Duitsland dan nog als
imperialistiese mogendheid zou kunnen redden, is een gehele nieuwe om-
stelling van zijn productie op meer moderne types.

bezit te vernietigen, terwijl daar tegenover staat de taak der arbeiders-klasse, om ter bereiking van haar doel bladen in dienst te stellen van de middenstand (zelf werklozenkranten, zie "Eendracht Maakt Macht") die

Maar daarmee zijn ontzaglijke kapitaalsommen gemoeid, die Duitsland tans onmogelijk zou kunnen opbrengen.

De gehele Duitse politiek van dit ogenblik is dan ook gericht op een doorbreken van het Brits-Amerikaanse grondstoffen-monopolie. De oorlog, die het voert in Spanje is een fase van deze stryd. Enerzyds is Spanje zelf rijk aan grondstoffen, die Duitsland na een fascistiese overwinning tegen zeer voordelige voorwaarden zal kunnen krygen, anderzyds vormt een militaire basis in Spanje en Marokko een machtspositie voor Duitsland, van waaruit het Engeland verdere concessies zal kunnen afdwingen. De stryd tussen de beide Europese grootmachten is opnieuw begonnen, en neemt steeds gigantieser vormen aan. Hoe het verdere verloop zal zijn is nog niet te zeggen, of hy de vormen zal aannemen van een directe wereldoorlog of dat de stryd voorlopig beperkt zal blijven tot het economiese terrein, en de militaire oorlog in enkele omstreken gebied, is nog niet te zien.

Eén ding is slechts zeker, de sterkste en machtigste kapitaalsorganisatie zal in deze stryd de besten kansen maken of hebben. Maar dat betekent, dat beide partijen gedwongen worden de uitbuiting van de arbeiders zo hoog mogelijk op te voeren, om alle beschikbare kapitaalskrachten zo productief mogelijk te besteden.

Omgekeerd betekent de nieuwe "hausse", die het gevolg is van de oorlogsproductie, dat de arbeiders opnieuw een machtsfactor beginnen te vormen in de kapitalistiese staat.

Met de hervatting van de bewapeningswedloop breekt tevens een nieuwe periode van klassenstryd aan, waarin de arbeiders weer een grote macht kunnen ontwikkelen. Dat is reeds in verschillende landen duidelyk gebleken, en het is het positieve in deze gehele geschiedenis, dat wijst naar de opkomst van een nieuwe revolutionaire golf.

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

M O S K O U E N I T A L I E !

De Baseler "Rundschau", officieel orgaan der Derde Internationale, van 20 Augustus 1936, bevatte de volgende oproep van de Italiaanse C.P. aan het Italiaanse Volk:

"Slechts de breederlijke vereniging van het Volk van Italië, die bereikt wordt door de eenheid van fascisten en niet-fascisten, zal in staat zijn, de macht van de haaien in ons land te vernietigen....."

"De grote magnaten van het kapitaal zijn het, die de vereniging van ons Volk beletten, doordat ze fascisten en anti-fascisten tegen elkaar ophitsen, om ons allen des te ongestoorder uit te buiten....."

"Reiken we elkander de hand, fascist en kommunisten, katholieken en socialisten, mensen van alle richtingen. Reiken we elkaar de hand, en marcheren we zij aan zij, om het bestaansrecht van de Staatsburgers van een beschaafd land, als het onze, af te dwingen. We hebben dezelfde eierzucht: de eierzucht, Italië sterk, vrij en gelukkig te maken."

En in hetzelfde nummer wordt beweerd, dat Trotzky met de fascist en heult..... Is het niet meer dan treurig, vies en ploerterig, dit verraad der Stalinisten ?

Grokkie !

Doorgeven

Min. prijs 2 cent

SPARTACUS

Uitgegeven door een Werkgroep van Revolutionaire Arbeiders

Doorgeven

Min. prijs 2 cent

SPARTACUS

Uitgegeven door een Werkgroep van Revolutionaire Arbeiders

DE OPPOSITIE IN DE S. D. A. P. ! !

Sinds enige tyd is er al een oppositie in de SDAP, waarvan het centrum in Friesland ligt en de plaats van de as, waarom alles draait, door Paul Kiës wordt ingenomen. De geruchten over oorzaken en inhoud van deze oppositie, waren niet erg helder en bevatten geen gegevens waarop men conclusies of discussies bouwen kon.

Daardoor waren de verwachtingen van on-ingewijden over de toekomst-mogelijkheden en politieke vernieuwing, in de goede zin, welke dit verzet in deze party mee bracht, soms wel eens te hoog gespannen. In ieder geval eerste er in revolutionaire kringen een zekere spanning, die het verklaarbare gevolg is, in een tyd als deze, van de down-stemming die onder de arbeiders blijkt aanwezig te zijn. Het spreekt vanzelf dat de belangstelling vooral uitging, naar de politieke geloofsbelydenis van deze oppositie.

Hoewel de as, in casu Paul Kiës, al neigingen vertoonde een zekere, wolkende richting uit te draaien, waardoor de betekenis, aan het politieke karakter der oppositie toegekend, sterk devalueerde, toch was de behoefte aan "haring of kuit", van vele belangstellende, inzake het standpunt der oppositie, ~~zo~~ groot genoeg, om de zalen van Bellevue te vullen.

Dat vond plaats op Vrijdag 19 November 1937! Immers het comité: "Het Vrije Woord", onder welke naam de oppositie in de SDAP zich verenigd heeft en daarmee tevens haar streven bekend maakt, had op dien dag in Amsterdam een vergadering georganiseerd, om zoals het door haar werd aangekondigd, het publiek voor te lichten, over het conflict in de S.D.A.P.

En gezien de belangstelling die er bestond voor dit conflict, was de opkomst niet slecht. Dat wil zeggen: van het publiek, dat voorgelicht wilde en zou worden! Maar de opkomst van de oppositie, wat haar principieel standpunt aangaat tenminste, was beneden peil.....

Het was dan ook N I E T J U I S T van "Het Volk" om de volgende dag, boven het verslag van deze vergadering te insinueren, dat Kiës voor een communisten-vergadering sprak! De nog gestadig toenemende hartstocht van de C.P.N. voor haar aangeboden: de S.D.A.P., maakt de stalinistiese Ridders immuun voor de beerput-stank die uit het straatje van hun geliefde opwelt. In deze tyd van verwarring heeft ook de liefde daaronder te lijden en schijnt niet alleen blind, maar ook neus-loos te maken..... Maar met de haat is het iets anders. Deze broeder van de Godin Amor (liefde) ziet en ruikt alles..... van de gehate altans.....! En dus gooide Kiës de beerput h e l e m a a l o p e n e n v o o r k w a m z o d o e n d e d a t h e t p u b l i e k i n B e l l e v u e n i e t r o o k, d a t e r o o k e e n l u c h t j e a a n d e p o l i t i e k v a n d e o p p o s i t i e v a s t z a t !

N I E T E M I N, D E D W A L I N G V A N "H E T V O L K" W A S B E G R I J P E L I J K.....! !

Het feit dat vele Stalinisten prompt het bevel van Meester Beuzemaker, om naar die vergadering toe te gaan, hadden opgevolgd (gehoorzaamheid is de voornaamste grondslag van de Stalinistiese school!), zodat zij het grootste aantal stoelen in Bellevue bezetten, gaf te denken.....! !

De dwaling van "Het Volk" neemt af, wanneer we in aanmerking nemen, dat het Stalinisten waren die yverig bezig zijn geweest, om de aankondigingen voor deze vergadering te verspreiden.....! !

Bedenkelijker gaat het er uit zien, als we weten dat honderden toegangskaarten door de Stalinisten werden verkocht, zodat het vermoeden van